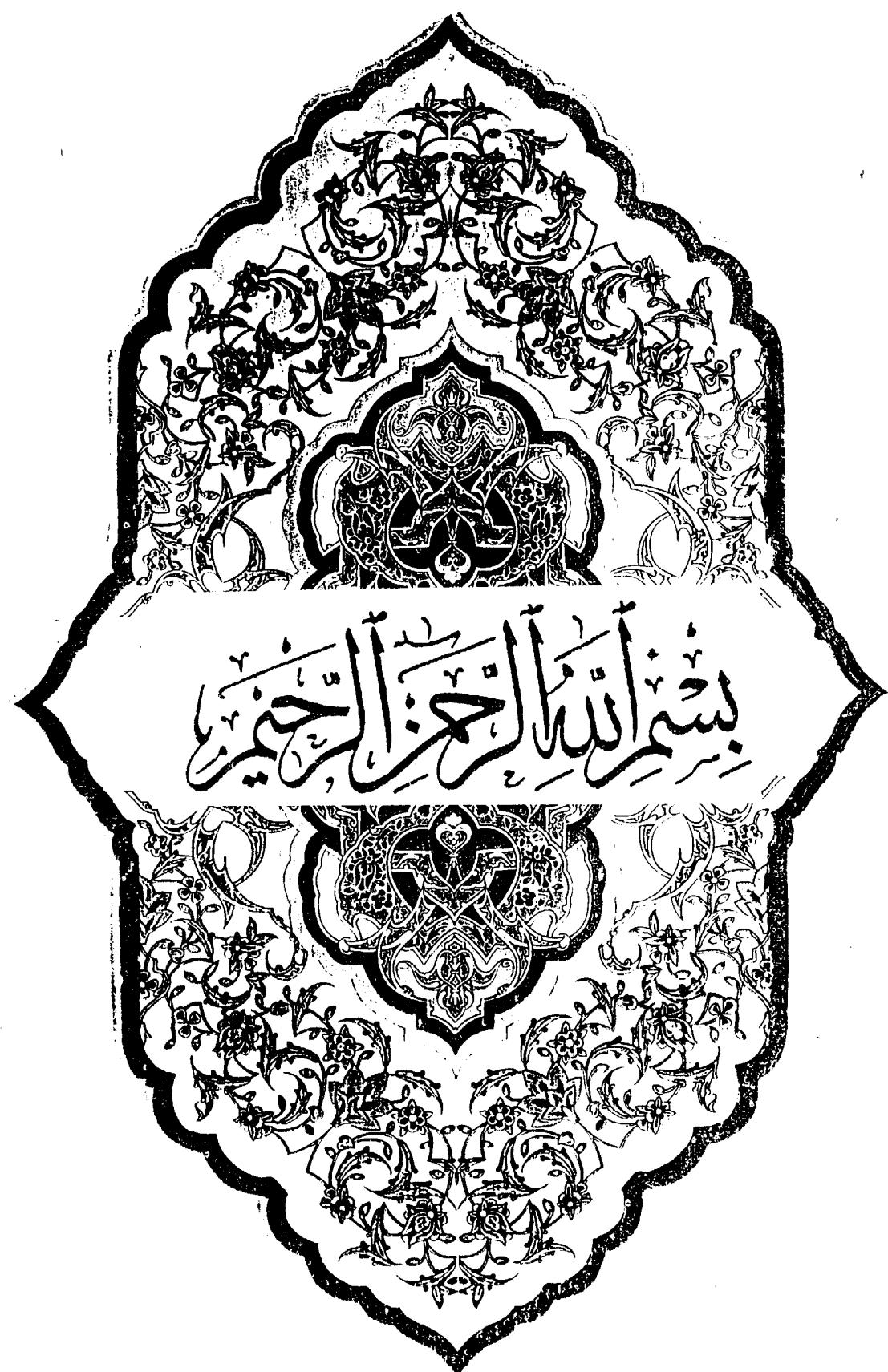
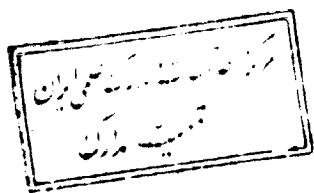

٢٩١٠

٢٩١٨

۱۴۲۸ / ۳ / ۲۰

دانشگاه فردوسی مشهد

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

پایان نامه:

کارشناسی ارشد و زبان ادبیات فارسی

موضوع:

نقد و بررسی دیوان اشعار حاج ملاصدی سبزواری

استاد راهنما:

دکتر سید محمد علوی هقدم

استاد مشاور:

دکتر محمد همدمی رکنی

به کوشش:

حسن عطایی رویانی

شهریور ۱۳۷۵

۳۵۹۱۰

۲۴۰۸/۲

فهرست مطالب

الف

	آغاز سخن
۱	زندگینامه حاج ملامادی
۹	حوزه تدریس حکیم در سبزوار
۱۳	آثار و تأثیرات حکیم سبزواری
۱۷	پاره‌ای از ویژگیهای اخلاقی حکیم سبزواری
۲۳	پیشینه شعر فارسی تا بازگشت ادی
۳۳	ویژگیهای شعری اسرار
۴۲	راهنمایی
۴۳	غزلیات
۲۲۸	بخش دوم (ترجیع بند، مثنویات، ساقی نامه، رباعی)
۲۴۶	توضیح و گزارش
۵۲۹	فهرست منابع و مأخذ
۵۴۵	فهرست لغات و ترکیبات معنی شده
۵۷۷	فهرست آیات
۵۸۳	فهرست احادیث
۵۸۷	اختلاف نسخه‌ها
۵۸۹	فهرست اعلام اشخاص و مکانها

به نام خداوند جان و خود

گر خطا گفتم، اصلاحش نوکن

مصلحی تو، ای تو سلطان سخن

کیمیاداری که تبدیلش کنی

گرچه جوی خون بود نیلش کنی

این چنین میناگری ها کار توست

این چنین اکسیرها اسرار توست

(جلال الدین مولوی)

۶

آثار سخن

عنوان دفتر حاضر، یعنی نقد و بررسی دیوان اشعار حاج ملامه‌ادی سبزواری موضوعی است که از بین چند موضوع دیگر، در پنجاه و هفتمین جلسه شورای تخصصی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی مشهد به

تصویب رسید.

در این پایان‌نامه، کوشش نگارنده بر آن بوده است که دیوان اشعار حاج ملامه‌ادی سبزواری مختلص به «اسرار» را از نظر اصطلاحات و ترکیبات عرفانی، نکته‌های بلاغی،

پاره‌ای نکته‌های دستوری و آیات و احادیث مندرج در بینها مورد مطالعه قرار دهد. از آنجاکه درباره موضوعات مذبور و همچنین اعراب‌گذاری و ترجمه بیتهاي عربی دیوان اسرار، تاکنون هیچ بحثی نشده است و این دفتر نحسین کوششی است که در این زمینه به

الف

سامانی می‌رسد بی‌گمان از نقصها و لغزشها به دور نخواهد بود. با این همه امید نگارنده این است که گستردگی و چندجانبه بودن موضوع و دشواری راهی که در پیش داشته، عذر خواه این لغزشها و کاستیها باشد؛ زیرا از نحسین لحظه‌ای که برای نوشتن این پایان‌نامه به مطالعه و غور و جستجو پرداختم، هرگز از گستردگی دامنه این کار آگاه نبودم؛ زیرا که این کار؛ یعنی، گام‌نها در وادی عرفان و شناخت ظراحتهای آن در آغاز بسیار سهل و آسان می‌نمود آما هرچه جلوتر می‌رفتم، وسعت و بی‌انتهایی آن برایم بیشتر نمایان می‌شد و احساس می‌کردم که در وادی خطرناک و مهلكی گام نهاده‌ام و با این بضاعت و توشه بسیار ناچیزی که من اندوخته‌ام ممکن است هرگز به سلامت به مقصد نرسم و خجل و شرم‌ساز در همان منزلهای نخستین از پای درآیم.

۴

به گفته حافظ:

از هر طرف که رفتم جزو حشتم نیفرود

زنهر از این بیابان وین راه بی نهایت

این راه را نهایت صورت کجا توان بست

کش صد هزار منزل بیش است در بدايت

شاید اگر شوق آگاهی از نکات عرفانی و زیباییهای شعری دیوان «اسران» و کشش و عطش درونی که پیوسته در روح و جان من هست، نبود به این سفر ادامه نمی‌دادم؛ زیرا که کعبه مقصود را بس دور می‌دیدم و راه را پر از خار مغیلان.

حضر رهی کو؟ که ما عاجز و درمانده‌ایم

کعبه مقصود دور، خار مغیلان به پا

(اسران)

ولی ارشاد و راهنمایی خردمندانه دلبلان راه و آن شوق و طلب، زادراهی بود که بیم درازی این سفر و موانع راه را از میان بر می داشت و دشواری راه رسیدن به کعبه مقصود را برایم سهل و آسان می نمود.

نگارنده در این دفتر، ابتدا به شرح زندگی حاج ملاهادی و تحصیلات و آثار او پرداخته، سپس سیر تکاملی شعر فارسی را از آغاز تا دوره بازگشت ادبی تحت عنوان «پیشینه شعر فارسی» مورد بررسی قرار داده است. در این قسمت معنی شده است بطور خلاصه - بدون ذکر اشعاری از شاعران - دلایل تاریخی، اجتماعی، جغرافیایی و مذهبی که موجب تحول، دگرگونی و تکامل شعر از نظر لفظ و معنی شده است، بیان گردد. ناگفته نماند که این بخش از نظر حجم و گستردگی مطالب بیش از مقدار موجود بود که با راهنمایی استادان بزرگوار، مختصر گردید. هدف اصلی از نگارش این بخش، این بوده است که خواننده با نگاه اجمالی - بی آنکه به منابع و مأخذ دیگر نیاز پیدا کند - از گذشته شعر و سیر تکاملی آن تا عصر «اسرار» آگاه گردد.

در بخش سوم ویژگیهای شعری اسرار، از نظر سبک، لفظ، بلاغت، وزن و تأثیرپذیری از دیگر شاعران مورد بحث قرار گرفته است.

بخش چهارم که مقصود اصلی این دفتر است شامل نکته‌های بلاغی، معنی لغات مهم، کشف آبات و احادیث متدرج در بینها و شرح اصطلاحات و ترکیبات عرفانی است. که در حقیقت می‌توان عنوان «فرهنگ اشعار اسرار» را بر این قسمت نهاد.

با آن که «اسرار» از نظر شاعری به پایه و مقام حافظ نمی‌رسد، بسیاری از

غزلهایش رنگ و بوی غزلهای حافظ را دارد و مانند حافظ با انتخاب کلمات مناسب، طرز تلفیق جملات و به کار بردن ایهام در بسیاری از عبارات و تشییهات، حالتی به اشعار خود داده است که برخی خوانندگان بدون آن که معنی و مقصود آنها را دریابند، به همان کشنش ظاهری سرمست می‌شوند و یعنی را بر وفق ذوق و مراد خود تفسیر می‌کنند.

ولی اگر جوینده‌ای ژرف‌بین بخواهد در این دریای مواجه غوص کند و دامن مقصود را از مرواریدهای غلتان آن آکنده سازد به موانع و مشکلات بسیاری گرفتار خواهد شد؛ زیرا «اسرار» چون حافظ در بسیاری از یعنی‌ها، لغات را به معانی خاصی استخدام کرده و با مهارت و دقیق، نکته‌های عرفانی را در ترکیبات و تشییهاتی عجیب و دقیق بیان کرده است. و غالباً منظور خود را در لباس تشییه و ایهام عرضه نموده است که خواننده، گاه از دریافت معنی و گاه از ترجیح معنی برمعنی دیگر عاجز می‌شود. این سبک بیان که معمولاً از خصوصیات غزلهای عرفانی به ویژه غزلهای حافظ است در اشعار اسرار کم نیست.

این ابهام و ایهام و بیان نکته‌های عرفانی در لباس تشییه نه تنها از لطف، زیبایی و رسانی اشعار نمی‌کاهد بلکه باعث عظمت، شکوه و شیوای اشعار می‌گردد و خواننده را از این جهان مادی و کاخ سپنج به سیر در عالم درون متوجه می‌کند و او را به تأمل و تفکر فرو می‌برد. بنابراین هر چند ایهام و تشییه موجب بلاغت و شیوای سخن می‌شود و خواننده از آن لذت می‌برد روشن شدن معنی لغات و ترکیبات بر این لذت می‌افزاید.

علاوه بر لغات و ترکیبات و مصطلحات عرفانی که نیاز به توضیح دارد مطالب

دیگری هم در اشعار «اسرار» هست: چون اشارات تاریخی، اسطوره‌ای، موضوعات دینی نظری معجزه‌های برخی پیامبران، اصطلاحات موسیقی، نجومی، کتابات، عبارات عربی، تلمیح به آیات و احادیث که وقوف بر معنی تمام آنها به احاطه و مذاقه کافی نیازمند است؛ بدین سبب این مطالب دراین دفتر توضیح داده شده است تا خوانندگان اشعار «اسرار»ی آن که نیاز به منابع دیگر داشته باشند - یا آسانی مقصود و مفهوم یتها را دریابند.

نکته مهمی که باید به آن اشاره کرد، این است که برای توضیح ترکیبات و لغات یا آسانی می‌توان از لغت‌نامه‌ها مدد گرفت اما درباره مصطلحات عرفانی کار به لونی دیگر است؛ زیرا تشخیص مقصود گوینده در هر یعنی بسیار مشکل است؛ چون تصوف و عرفان، کار دل و سخن عشق است و حال است نه قال، بدین جهت حد و رسم برنامی قابل و هر کس از سرحال و در حد فهم خویش اصطلاحاتی را بیان و تفسیر کرده است. بدین علت ممکن است که توضیح و معنی اصطلاحی بر وفق ذوق و عقیده خواننده‌ای نباشد. با توجه به مطالعی که گفته شد برای توضیح و شرح اصطلاحات و ترکیبات عرفانی تا آنجا که ممکن بوده، از منابع و مأخذ دست اول استفاده شده است؛ و در جایی که بدین گونه منابع - بنا به دلایلی - دسترسی نداشته‌ام، از فرهنگها بهره برده‌ام و نیز در برخی موارد از دو سه کتاب گزیده بخاطر استفاده از توضیحات آنها بهره برده‌ام که این امر از اهمیت کار نمی‌کاهد. بهر حال سعی نموده‌ام که معنی و توضیحی را ارائه دهم که به مقصود شاعر نزدیک باشد. با این حال این بند مدعی نیست که از عهدۀ این کار چنان که باید برآمده است؛ زیرا انسان محل سهو و خطاست و ره

مقصد دراز و نگارنده کم مایه و نوسفر.

ناگفته نماند که نقد و بررسی دیوان اشعار اسرار برآسام نسخه
سید محمد رضا، دایی جواد صورت گرفته است. و در ضمن به دو نسخه دیگر:
یکی تصحیح مرتضی مدرزی چهاردهی و دیگری تصحیح اسدالله شهشهانی نظر
داشتم که بسیاری از اشتباهات چایی را با مقایسه سه نسخه بر طرف نموده‌ام و
نیز اختلافهای دو نسخه مذکور را با نسخه دایی جواد در پایان این دفتر ذکر
کرده‌ام.

من لم يشكوا المخلوق

لم يشكوا الخالق

عرض سپاس

سعادت و خوشبختی بسیار بزرگی که در این سفر دراز و پر از موانع، خداوند
کریم بر من ارزانی فرمود، این است که دانشمندان و فرزانگان بسیار بزرگواری
که فضل و دانش و خرد آنها زبانزد خاص و حام است ارشاد و راهنمایی این بنده
را بر عهده داشتند؛ که نخست دانشمند عزیز و گرانقدر جناب آقای
دکتر محمدعلوی مقدم می باشند که در بیست استاد راهنمای - دلسوزانه،
متواضعانه، صبورانه و خردمندانه - از خوان فکر تا اندیشه و فضل و دانش خود
بهره ها نصیبیم فرمودند. و جناب آقای دکتر محمد مهدی رکنی، دانشمند فاضل و
گرانمایه، که در بیست استاد مشاور، همواره - با راهنماییهای آگاهانه و نکته
سنجهای خردمندانه - من را از سقوط و بی راهه رفتن نجات دادند، که از این
استادان ارجمند نهایت سپاسگزاری را می نمایم و از درگاه ایزد متعال مسألت
دارم که بر بقاعی حمر و توفیقات ایشان بیفزاید تا چون خورشید فروزان همواره بر
آسمان عرصه پهناور ادبیات بدرخشند و چون چشمهای جوشان پیوسته تشنگان
علم و دانش را سیراب سازند. و نیز از همه استادان دانشکده ادبیات
دانشگاه فردوسی که افتخار کسب علم و اخلاق را در محضر ایشان داشتم

بسیار تشکر می‌کنم.

از دیگر بزرگان و همراهان ذیل که هر کدام به نحوی من را یاری داده‌اند و از سنگینی بارگاه استهاند بسیار تقدیر و تشکر می‌کنم و از خداوند بزرگ برای ایشان طول عمر همراه با توفيق و سعادت مسائلت می‌نمایم.

* جناب آقای دکتر محمد فاضلی استاد ارجمند زبان و ادبیات عرب دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی که با سعة صدر چند مورد از اشکالات چاپی بیتهاي عربی دیوان اسرار را تصحیح نمودند.

* دوست همکار ارجمند آقای حمید بیهقی کارشناس ارشد زبان و ادبیات عرب، دبیر دیستانتهای سبزوار و مدرس دانشگاه تریست معلم نیز در این کار حقی بر من دارند. با اعتمادی که به علم و دانش و دقت نظر ایشان داشتم خواهش کردم که ترجمه و اعراب‌گذاری بیتهاي عربی را پیش از تایپ بخوانند و نظر خود را درباره جزئیات کار من اظهار دارند که ایشان با گشاده روی این کار را پذیرفته‌اند.

* همکار و دوست هم خبره تحصیلی من، آقای جواد محقق نیشابوری که پاره‌ای از یادداشتهای خود را که درباره مقایسه برخی از غزلیات «حافظ» و «امرار» بود در اختیارم نهادند که بسیار مفید و مثمر ثمر بود.

* کارمندان کتابخانه، بخش مجله و مرجع دانشکده ادبیات دانشگاه فردوسی و کارمندان کتابخانه بزرگ آستان قدس رضوی که با تواضع و گشاده روی در این راه کمک و یاورینده بوده‌اند.

* همسر خردمند و فاضل شهلاصفانی دبیر دیستانتهای دخترانه سبزوار که با

تصحیح پیش‌نویس‌های این و جیزه، حق بزرگی بر من دارند و همچنین فرزندانم:
نکشم، مهشید، سجاد و امین که با تحمل سختیها و مشکلات مشوق من در امر
تحصیل بوده‌اند.

* و مؤسسه حروف چینی امام حسین(ع) - نمایندگی سبزوار - که کمال همکاری
و مساعدت را داشته‌اند.

بعون الله و منه

حسن عطایی رویانی،

شهریور ۱۳۷۵

۶

افسانه‌ماراهر آن که بشنید

لب بست دگر ز داستانها

«اسرار»

زندگینامه حاج ملاهادی سبزواری

حکیم، فیلسوف و عارف بزرگ قرن سیزدهم، هادی بن مهدی سبزواری، مشهور به «حاج ملاهادی سبزواری» در سال ۱۲۱۲ هق. در دارالمؤمنین سبزوار، در خانواده‌ای خیر و نیکوکار پا به عرصه هستی نهاد و چشم بر آفاق گشود.^(۱) همراه و همگام با سیزمان و گردش روزگار، در سایه الطاف الهی با طلب، همت، اراده و سعی و کوشش خستگی ناپذیر و تحمل رنج سفر و دوری از وطن، نام گرانقدر خود را زینت بخش اوراق زرین بوستان عرفان، فلسفه و حکمت نمود، و چون شاهbazی بلندپرواز بر اوج قله رفیع فلسفه، آشیان گزید. و چون با غبانی خبره و تزدست درخت نومند و کهنسال فلسفه اسلامی را که ریشه در دوره عباسیان داشت، طراوت و شادابی بخشید و توانست در این مقطع از زمان، این درخت نومند را تا حد اکثر نقطه اوج آن پرورش دهد.^(۲)

۱ - ولی الله اسراری، شرح زندگی حاج ملاهادی سبزواری، چاپ بیهق، سبزوار ۱۳۳۴، ص ۱

۲ - حاج ملاهادی سبزواری، اسرارالحکم، به کوشش ح.م. فرزاد، با مقدمه توشی هیکوایزوتسو، انتشارات مولی، تهران ۱۳۶۱، ص ۷

حاج میرزامهدی، پدر فلسفه شهیر، در سبزوار - که از دیر زمان بخصوص در عصر قاجار همچون مراکز عمده ایران، قلب تپنده اقتصاد و عرصه داد و ستد کاروانیان تجارتی بود - به امر تجارت اشتغال داشت؛^(۱) بدین جهت به «تاجر» شهرت یافته بود.^(۲)

این مرد خیر و نیکوکار، ثروت و متع بی ارزش دنیوی را با زر تواضع، تقوا، جوانمردی و سخا مُرئین و آراسته نموده، آن را پلی قرار داده بود برای رسیدن به اجر و پاداش سرای جاوید. او با انجام امور خیر، از جمله: ساختن حقام و آب انبار، در طول زندگی خود منشأ خیر و برکت بود و با وقف سهمی از اموال خود جهت اطعام مستمندان، به این امر خیر تداوم و استمرار بخشیده است.^(۳)

حاج میرزامهدی، در سال ۱۲۲۰ هـ. یا ۱۲۲۱ در هنگام بازگشت از زیارت خانه خدا دوستان و آشنا بان را چشم به راه گذاشت و در شهر شیراز دعوت حق را تبیک اجابت گفت و به سرای جاوید شتافت.^(۴)

هادی، در هشت سالگی در سایه پدر صرف و نحو عربی را در سبزوار آموخت و در ده سالگی، حجره طلبگی و دانش‌اندوزی را بر حجره تجارت پدر ترجیح داده، افواه و خویشان و شهر و دیار خود را با تمام خاطرات شیرین کودکانه‌اش ترک گفت و همراه دانشی مرد با تقوا، حاج ملا‌حسین سبزواری، پسر عمه خود - که سال‌ها در مشهد مقدس به امر تَّعلُّم، تعلیم، تزکیه و عبادت مشغول بود - راهی آن دیار شد.

۱ - محمد علی مدرس، ریحانة‌الادب، چاپ دوم، کتابفروشی خیام، تبریز، ج ۲ ذیل سبزواری.

۲ - سید حسین قریشی سبزواری، شرح زندگی حاج ملا‌هادی سبزواری، چاپ اول، نشرسازمان تبلیغات اسلامی ۱۳۷۳، ص ۱۳

۳ - ولی الله اسراری، همان کتاب، ص ۱
۴ - ملا‌هادی سبزواری، شرح دعاء‌الصباح، به کوشش نجفقلی حبیبی، انتشارات دانشگاه تهران، فروردین ۱۳۷۲، ص ۲

هادی، در این محیط علمی و عرفانی در جوار بارگاه ملکوتی هشتمین پیشوای شیعیان، حضرت امام علی بن موسی الرضا(ع)، به فراغتی علم و دانش و تزکیه و تهذیب نفس پرداخت؛ و در عین برخورداری از مال و ثروت پدری، مانند عته زاده خود و دیگر مردان خدا شیفتگی فناعت شد و شب و روز در پربار کردن درخت دانش وجود خود می کوشید. او "علوم عربی، فقه، اصول، منطق و ریاضی را نزد استاد گرانقدر، عتهزاده اش حاج ملا حسین، بخوبی فراگرفت."^(۱) و چنان در علم و عمل پرورش یافت که در حدود بیست سالگی، هم در علوم مرسوم سرآمد اقران گردید و هم در مراتب تهذیب و تزکیه نفس و کمالات معنوی به ملکات فاضله آراسته شد.^(۲)

حکیم سبزواری، پس از «ده سال»^(۳) تلاش مداوم و مستمر در فراغتی دانش در مدرسه حاج حسن در جوار حضرت رضا(ع) به سبزوار مراجعت نمود و همسری برگزید. و "بعد از دو سال برای تکمیل تحصیلات و ترقی تعالی به مقام عالی بشریت و شدت عشق به حکمت اشراق، اموال و عیال و فرزند یک ساله خود، محمد، را در سبزوار به عه خود سپرد و به اصفهان مسافرت نمود."^(۴) که این سفر علمی به گفته اسراری هشت سال به طول انجامید.

اصفهان، در عصر حاج ملاهادی مهد حکمت، فلسفه و مرکز تجمع دانشمندان و فقها و عرفای بزرگ بود که نشنگان حکمت و معارف الهی از اکناف و اطراف ایران

۱- قاسم غنی، یادداشتها، لندن ۱۳۶۲ هجری شمسی، ج ۱۰، ص ۱۳۴-۱۳۵

۲- شرح دعا، الصباح، ص ۲

۳- این مدت در مکارم الانثار(ص ۴۵۱) و یک سال در میان ایرانیان(ص ۲۱۴) پنج سال ذکر شده است ولی قاسم غنی و ولی الله اسراری، این مدت را ده سال نوشته اند.

۴- ولی الله اسراری، همان کتاب، ص ۸